

lebes forekommer det Udvalget, ikke være heldigt, om man kunde sige, at der til en Domsfol var indgivet Klager, som vare henlagte og vare blevene aldeles upaaagtede. Et andet Spørgsmaal er, om man overhovedet direkte kan klage til en militær Ret, Noget, man efter min Opfattelse ikke kan, men det er et Spørgsmaal, jeg ikke skal komme ind paa. Det vil være de Herrer bekendt, at det er et tidligere Medlem af Folkethinget, der dels ved skriftlig Henvendelse til den daværende Marineminister og dels ved at bringe Sagen paa Bane i det andet Thing har sat denne Sag i Bevægelse. Det paagjældende tidligere Medlem af Folkethinget havde en Optegnelse, paa hvilken det udtryffeligt hedder, først at der er indgivet en Klage til den kombinerede Ret af den og den Dato og senere en af en anden Dato. Denne Mand har været i sin fulde Ret, naar han har sagt, at han, støttende sig til den paagjældende Optegnelse, maatte formiene, at der var indgivet Klager til den kombinerede Ret, men det beror dog paa en Misforstaaelse. Det fremgaar nemlig tydelig af Forhøerne, at der kun er Tale om to Klager. Den ene er en Skrivelse til Politiasistenten vedrørende en nu paakjendt Sag, som altsaa ikke vil spille nogen Rolle i denne Sag. Denne Skrivelse til Politiasistenten er, som det sædvanlig sker, optagen i Politirapporten, og denne Rapport henligger i dette Dieblif ved den paadømte Sags Akter. Denne Skrivelse til Politiasistenten er netop dateret samme Dag som den, der er omtalt i den Optegnelse, som det nævnte daværende Medlem af Folkethinget havde til sin Raadighed. Der staar, at den 21de November er der indgivet en Klage til Sætatens kombinerede Ret. Det har viist sig ved Forhøerne, at Skrivelsen til Politiasistenten netop den 21de November er indgivet til Assistenten og ikke til Retten. Den anden Skrivelse, som er bleven anset for en Klage til den kombinerede Ret, er fremkaldt af Auditøren. En Arbeidsmand havde nemlig tilkjendegivet for denne, at han ønskede at yttre sig yderligere om en Sag, om hvilken han havde været i Forhør. Auditøren havde da sagt til ham: Hvad Du har at sige, skriv det op og giv mig det. Arbeidsmanden leverede da en saadan Fremstilling til Auditøren netop samme Dag, som den anden Klage til den kombinerede Ret siges at være dateret. Det er altsaa indlysende, at der ogsaa her foreligger en Feiltagelse hos En eller Anden. Det er ikke let at se, hvorledes den er opstaaet, jeg skal senere tillade mig at opstille en Formodning i saa Henseende, en Formodning, som ikke kaster Skygge paa Nogensomhelst. Afgjort er det efter de foreliggende Aktstykker, at der kun foreligger en Skrivelse til Politiasistenten og den sidst omtalte Grindringskrivelse, der er forfattet efter Auditørens egen Opfordring af den paagjældende Arbeidsmand. At disse to Skrivelser ikke ere identiske med den Op-

tegnelse, jeg har nævnet, fremgaar blandt Andet af, at den ene Klager siger i Forhøerne, at han aldeles ikke i sin Grindringskrivelse til Auditøren har nævnet nogetsomhelst Navn. Ser man derimod paa Optegnelsen, finder man netop nævnte ved Navn alle Medlemmerne af den omtalte Besigtigelseskommission. Jeg tror saaledes, det kan betragtes som afgjort, at der ikke har været indgivet nogen Klage til den kombinerede Ret, men at der kun findes de nu af mig oftere omtalte Skrivelser. Jeg nævnte før, at Udvalget havde havt Akterne til sin Raadighed. Jeg kunde have tilføjet, at de ere tilstillede Udvalget, for øvrigt uden Opfordring fra dets Side, af den ærede Marineminister, og at der ved disse Aktstykker, som Statsrevisionen havde havt til sin Raadighed, desuden var bilagt tre Skrivelser, der vare foranledigede ved selve Statsrevisionens Betænkning og altsaa ikke have kunnet være Statsrevisionen bekendte, da denne skrev sin Betænkning. Jeg vilde meget ønske, at Forholdene havde stillet sig saaledes, at disse Skrivelser vare fremkomne efter anden Foranledning end netop Betænkningen, da saa Statsrevisionen kunde have faaet dem at se, og da derved de Dplysninger, som Skrivelserne uenegetlig give, muligvis vilde have ladet ogsaa Statsrevisionen se Sagen i et noget andet Lys. Klagerne ere tre Arbeidsmand. Den ene af dem var ikke paa Værftet i Liden qvæstionis — i 1868 — men kom der, saavidt jeg mindes, først 1½ Aar efter. Han har altsaa ikke været tilstede ved, hvad der passerede, men har kun hørt af de to andre Arbeidsmand, hvad der var sket, og han har derefter sat det i Pennen. Jeg gaar ud fra, at De Herrer have læst Fremstillingen i Statsrevisionens Betænkning, saa at jeg bestandsig kan gaa ud fra Deres Kjendskab til Sagen. Disse Mand troede, at da Formanden i Besigtigelseskommissionen var kaldt bort ved Ordonnants, og de andre Medlemmer vare blevene tilbage og derefter havde nydt en Frokost, bestaaende af Hvedebrød, Ost og noget Sherry — saaledes staar der — og derefter vare komne tilbage, at de da antog det Lønner, som i Formandens Nærværelse var kasseret, og mærkede det med et „B“, hvilket betyder Bjælke. Formanden i Besigtigelseskommissionen, der efter alle foreliggende Bidsesbyrd er en i høieste Grad hæderlig og brav Mand, har — saaledes som det ofte sker netop med Folk, der ere sig deres Hæderlighed fuldt bevidste — ikke lige overfor Forhøerne udtalt sig, som det kunde være ønskeligt. Det har ikke staaet ham klart, hvad han har svaaret paa, og han har derved foranlediget, at Meget har faaet et Syn, som, hvis han strax havde givet eller formaaet at give de Dplysninger, han senere har givet i en Skrivelse, vilde have stillet sig ganske anderledes. Det fremgaar af senere Skrivelser, ikke blot fra ham, men fra Chefen for Skibsværftet, veblagte med Erklæring fra de Mand i Marinen, som i længst Tid have